

Elin Olofsson. Till flickorna i sjön. W&W förlag.

Det finns två begrepp för att leva sitt liv på egen hand. Man kan säga att någon är ensam eller att hen lever själv. Det är ord med skilda nyanser. Den som är själv är fri och oberoende, är självständig. Ensam har en mer ödslig ton och skapar ett tomrum runt personen, övergiven och isolerad. Själv är stolt, att vara ensam är skämsigt.

Helena är 30 år och ensam. Hennes mamma lämnade henne tolv år gammal för en hästuppfödare i Island. Kvar bor Helena vid gränsen till de jämtländska fjällen med en pappa som bara kan laga pannkakor. Det är som om denna ensamhet sedan förföljer henne. Ensam vid sjön med tankar om framtiden, ensam då hon blir utnyttjad av två äldre killar, när hon mister jobbet och då sambon lämnar henne. Ensam som städare på sjukhuset i Östersund, osynlig för läkare och sjuksköterskor. Helena har orden. Skriver en diktbok och berättar sanningen om barndom och hembygden. Får ortsborna emot sig och blir än mer ensam. Så en dag ser hon en kusin, Blåpojken, i en sjukhussäng och den värld hon flytt tränger sig åter på henne. Ska mötet med det förflutna hålla kvar henne i ensamheten eller leda till befrielse?

Elin Olofsson gjorde förra året en stark debut med "Då tänker jag på Sigrid. I sin nya bok är hon kvar i de Jämtländska bygderna där ensamheten ruvar över landskap och människor. Allt är lite vid sidan om. "Till flickorna i sjön" har drag av filmen Masjävlar men med en mycket mörkare ton. Den är också en slags pendang till Stewe Claesons nyutkomna roman "Komma nära" om 30-åringars livsbrottning för att finna sitt liv. Framför allt är det Elin Olofssons egen berättelse med ett enkelt och ändå så träffsäkert språk. "Till flickorna i sjön" är en roman som smälter samman med sin miljö. Vacker, vemodig och vilsam. Den har en stark förmåga att fånga just ensamheten hos människor. Sjön med sin dybotten blir en metafor för denna enslighet.

Det finns vägar bort från isolering. De uppenbarar sig när man inte längre söker skydd för den skam ensamheten lockar till. När man blir ett raseri. Helena får en rejäl knuff av sina kollegor på sjukhusets städavdelning. Själv har Elin Olofsson skrivit en vägvisare och bildningsroman för alla oss ensamma läsare. En bok till tröst och läkedom.

Jakob Carlander